

2) Το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους εφάρμοσε το άρθρο 95α, παράγραφοι 4 έως 6, του κανονισμού 1408/71 σε αίτηση αναθεώρησης συντάξεως γήρατος, περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το αναδρομικό αποτέλεσμα της αναθεώρησης εις βάρος του ενδιαφερομένου, συνιστά κατάφωρη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, καθόσον, αφενός, η εν λόγω διάταξη δεν έχει εφαρμογή στην οικεία αίτηση και, αφετέρου, από απόφαση του Δικαστηρίου εκδοθείσα πριν από την έκδοση της αποφάσεως της αρμόδιας αρχής απορρέει ότι αυτή είχε εφαρμόσει εσφαλμένα κανόνα του εν λόγω κράτους μέλους περί απαγορεύσεως της σωρεύσεως, χωρίς να μπορεί να συναχθεί από την ίδια απόφαση ότι υπήρχε δυνατότητα να περιοριστεί το αναδρομικό αποτέλεσμα της αναθεώρησης.

(¹) ΕΕ C 163 της 10.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 21ης Ιουνίου 2001

στην υπόθεση C-119/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά της οδηγίας 97/36/ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο — Συντονισμός ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων»)

(2001/C 227/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-110/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Banks) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: P. Steinmetz), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας και/ή μη ανακοινώνοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 202, σ. 60), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και S. von Bar, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουνίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 163 της 10.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Ιουλίου 2001

στην υπόθεση C-378/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ) — Υποχρέωση ανακτήσεως των κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των επιχειρήσεων Maribel bis και Maribel ter — Αδυναμία εκτελέσεως»)

(2001/C 227/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-378/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωποι: A. Snoecx, επικουρούμενη από τους G. van Gerven και K. Coppenholle), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τα μέτρα που είναι αναγκαία για να αναζητήσει από τις αποδέκτριες επιχειρήσεις τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis/ter, οι οποίες κρίθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά με την απόφαση 97/239/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο Βέλγιο στο πλαίσιο του σχεδίου Maribel bis/ter (ΕΕ 1997, L 95, σ. 25), η οποία του κοινοποιήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1996, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 189, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ) και από τα άρθρα 2 και 3 της εν λόγω αποφάσεως, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken και N. Colneric (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 3 Ιουλίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: